

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक सत्याहत्तर

भविष्यसूचक समांतर उलगडणे: 1863 मधील लाओदिकीया-कालीन अॅडव्हेंटवाद आणि बायबलमधील प्रतिरूपशास्त्र

Jeff Pippenger
2024-02-10

१८६३ मधील लाओदिकीयाई अॅडव्हेंटिझमचा बंडखोरपणा, यरीहोचे पुनर्बांधकाम करण्याविरुद्ध उच्चारलेल्या शापाद्वारे पूर्वरूपाने दर्शविला गेला आहे.

आणि त्या वेळी यहोशवाने त्यांना शपथ घालून सांगितले, "जो मनुष्य उठून हे यरीहो नगर पुन्हा बांधील, तो परमेश्वरासमोर शापित असो; त्याचा पाया तो आपल्या पहिलावान पुत्राच्या बदल्यात घालील, आणि त्याचे दरवाजे तो आपल्या धाकट्या पुत्राच्या बदल्यात उभारील." यहोशवा 6:26.

१८६३ मधील लाओदिसीयन अॅडव्हेंटिझमचा बंडखोरपणा हा बांधणाऱ्यांनी कोपऱ्याचा दगड नाकारल्याद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला आहे.

येशू त्यांना म्हणाला, "तुम्ही शास्त्रांत कधी वाचले नाही काय, 'ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोनशिळेचा प्रमुख दगड झाला; हे प्रभूकडून झाले आहे, आणि ते आमच्या दृष्टीने अद्भुत आहे'? म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेतले जाईल आणि त्याची फळे उत्पन्न करणाऱ्या एका राष्ट्राला दिले जाईल." मत्तय 21:42, 43.

१८६३ मधील लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमचे बंड हे अहरोनाच्या सोन्याच्या वासराने प्रतिरूपित केले गेले आहे.

कारण त्यांनी मला म्हटले, आम्हांस असे देव कर, जे आमच्या पुढे जातील; कारण या मोशेविषयी, ज्याने आम्हांस मिसरदेशातून वर आणले, त्याचे काय झाले हे आम्हांस ठाऊक नाही. तेव्हा मी त्यांस म्हटले, ज्याच्याजवळ सोने असेल, त्याने ते काढून द्यावे. मग त्यांनी ते मला दिले; आणि मी ते अग्नीत टाकले, व हे वासरू बाहेर आले. आणि मोशेने पाहिले की लोक नग्न झाले होते; (कारण अहरोनाने त्यांना त्यांच्या शत्रूसमोर त्यांच्या लज्जेसाठी नग्न केले होते). निर्गम ३२:२३-२५.

१८६३ मधील लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या बंडखोरीचे प्रतिरूप येरोबामाच्या दोन सोन्याच्या वासरांद्वारे दर्शविले गेले आहे.

जर हे लोक यरुशलेम येथील परमेश्वराच्या मंदिरात बलिदान अर्पण करण्यासाठी वर गेले, तर या लोकांचे हृदय पुन्हा त्यांच्या स्वामीकडे, म्हणजे यहूदाचा राजा रहबाम याच्याकडे वळेल; आणि ते मला ठार मारून पुन्हा यहूदाचा राजा रहबाम याच्याकडे जातील. म्हणून राजाने सल्लामसलत केली, आणि सोन्याची दोन वासरे बनविली, आणि त्यांना म्हणाला, यरुशलेमेस जाणे तुम्हांस फारच आहे; हे इस्राएला, पाहा, हेच तुझे देव आहेत, ज्यांनी तुला मिसर देशातून वर आणले. आणि त्याने एक बेथेल येथे स्थापिले, आणि दुसरे दान येथे ठेविले. १ राजे १२:२७-२९.

१८६३ मध्ये लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या बंडखोरीचे प्रतिरूप यहूदाहून आलेल्या त्या संदेष्ट्यामध्ये दिसून येते, जो गाढव आणि सिंह यांच्या मध्ये मरण पावला.

आणि असे झाले की, त्याने भाकर खाल्ल्यानंतर व पाणी प्यायल्यानंतर, त्याने त्याच्यासाठी गाढवाला जीन घातली, म्हणजे ज्या संदेष्ट्याला त्याने परत आणले होते त्याच्यासाठी. आणि तो निघून गेल्यावर, वाटेत त्याला एक सिंह भेटला व त्याने त्याला ठार केले; आणि त्याचे प्रेत रस्त्यात पडले होते, आणि गाढव त्याच्या जवळ उभे

होते; सिंहही त्या प्रेताजवळ उभा होता. 1 राजे 13:23, 24.

१८६३ मधील लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमचा बंडखोरपणा, प्राचीन इस्राएलच्या दहाव्या परीक्षेद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला गेला आहे; त्या परीक्षेपासून त्यांच्या अरण्यातील भटकंतीस आरंभ झाला.

परंतु माझ्या जीवनाची शपथ, परमेश्वराच्या गौरवाने सर्व पृथ्वी भरून जाईल. कारण ज्यांनी माझा गौरव आणि मी मिसरदेशात व अरण्यात केलेली माझी चिन्हे पाहिली, आणि आता या दहा वेळा माझी परीक्षा घेतली, आणि माझ्या वचनाकडे कान दिला नाही, असे ते सर्व पुरुष, मी त्यांच्या पितरांना देण्याची शपथ घेतलेला देश निश्चितच पाहणार नाहीत; आणि ज्यांनी मला संतापविले, त्यांच्यापैकी कोणीही तो पाहणार नाही; पण माझा सेवक कालेब, कारण त्याच्यामध्ये वेगळाच आत्मा होता आणि त्याने पूर्णपणे माझे अनुसरण केले, म्हणून तो ज्या देशात गेला होता त्या देशात मी त्याला आणीन; आणि त्याचे संततीस ते स्वाधीन होईल. गणना 14:21-23.

प्रेषित पौल यांनी शिकविले:

आता या सर्व गोष्टी त्यांना दृष्टांत म्हणून घडल्या; आणि ज्यांच्यावर जगाचा शेवटचा काळ आला आहे, अशा आपल्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत. 1 करिंथकरांस 10:11.

त्या भविष्यसूचक तत्त्वावर भाष्य करताना, सिस्टर व्हाईट म्हणाल्या:

“प्राचीन संदेश्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या काळासाठी जितके बोलले, त्याहून अधिक आमच्या काळासाठी बोलले, म्हणून त्यांचे संदेशेपण आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणार्थ घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आला आहे अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 करिंथकरांस 10:11. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी त्या गोष्टींची सेवा करित होते, ज्या आता स्वर्गातून पाठविण्यात आलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हांला सुवार्ता सांगणाऱ्यांनी तुम्हांला कळविल्या आहेत; ज्या गोष्टींकडे दूतही लक्षपूर्वक पाहण्याची इच्छा धरतात.’ 1 पेत्र 1:12....”

“या शेवटच्या पिढीसाठी बायबलने आपले खजिने संचित करून एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या करारातील इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार या शेवटच्या दिवसांत मंडळीत पुनःपुन्हा घडत आले आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

यशयाच्या मते, उत्तरवृष्टीचा संदेश हा एक संदेशच आहे; कारण तो असे ओळखतो की दुष्ट लोक तो ऐकण्यास नकार देतील, आणि तो त्या संदेशाचे वर्णन “ओळीवर ओळ” असे करतो.

तो ज्ञान कोणाला शिकवील? आणि सिद्धांत कोणाला समजावील? ज्यांनी दुधापासून सुटका घेतली आहे, आणि ज्यांना स्तनांपासून दूर केले गेले आहे, त्यांनाच. कारण आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असेच असले पाहिजे. कारण अडखळणाऱ्या ओठांनी आणि दुसऱ्या भाषेने तो या लोकांशी बोलेल. ज्यांना त्याने म्हटले, “हा तो विश्रांतीचा मार्ग आहे, ज्यायोगे तुम्ही श्रांतांना विश्रांती देऊ शकता; आणि हीच ताजेतवाने करणारी गोष्ट आहे”; तरीही त्यांनी ऐकले नाही. परंतु परमेश्वराचे वचन त्यांच्यापाशी आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे; असे झाले, जेणेकरून ते जाऊन मागे पडतील, आणि मोडले जातील, आणि फासात सापडतील, आणि पकडले जातील. यशया 28:9-13.

आताच आपण ओळखून काढलेल्या त्या सहा रेषांपैकी—आणि अर्थातच अशा इतरही काही आहेत ज्यांकडे आपण निर्देश केलेला नाही—एक रेषा १८६३ या वर्षावर भर देते, जे एका प्रगतिशील परीक्षेच्या शेवटाचे चिन्ह होते, आणि ज्यामुळे अरण्यात भटकंती झाली. दोन रेषा पूर्वीच्या करारातील एका लोकसमूहाला वगळून त्याच्या जागी नव्या निवडलेल्या लोकसमूहाची स्थापना झाल्याचे अधोरेखित करतात. एक रेषा त्या गोष्टीची पुनर्बांधणी केल्याबद्दलचा शाप दर्शविते, जी देवाच्या शापाखाली जशी होती तशीच नष्ट व ओसाड सोडून देण्याचा हेतू होता; आणि दुसरी त्या ठिकाणी परत गेल्याबद्दलचा शाप दर्शविते, जिथे जाण्यास तुम्हाला मनाई केली होती. दोन रेषा दहा आज्ञांच्या दोन

पट्टिकांच्या बनावट स्वरूपांची उदाहरणे पुरवितात, ज्यांनी हबक्कूकच्या दोन पट्टिकांचे प्रतिनिधित्व केले.

अहारोन आणि यारोबाम यांची सोन्याची वासरे ही मत्सराच्या बनावट प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतात, जी बनावट 1863 चार्टचे प्रतिनिधित्व करित होती. एकत्र आणल्यावर, अहारोन आणि यारोबाम हे दोन साक्षीदार असे शिकवितात की हबक्कूकच्या दोन पट्ट्या एकच पट्टी दर्शवितात, जसे दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्या देवाच्या एका नियमाचे प्रतिनिधित्व करतात. एकत्रितपणे ते एकच चिन्ह ठरतात, जे एकत्र आणल्यावर दोन घटकांनी बनलेले असते. देवाच्या नियमाच्या दोन पट्ट्यांतील जी भविष्यसूचक गतीशास्त्रे आहेत, तीच हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांतही आहेत; आणि एकत्रितपणे अहारोन व यारोबाम यांच्या बनावट प्रतिमा त्या भविष्यसूचक घटनास्वरूपाला उद्देशून आहेत.

अॅडव्हेंटिझमची पहिली पिढी यहेज्केल अध्याय आठमधील मत्सराच्या प्रतिमेद्वारे पूर्वछायित करण्यात आली आहे. यहेज्केलच्या अध्याय आठमध्ये सहाव्या वर्षाच्या सहाव्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी सुरू होणारे दर्शन अध्याय नऊपर्यंत पुढे चालू राहते, जिथे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे चित्रण केलेले आहे. अध्याय नऊतील मुद्रांकनाच्या दृष्टांतास संबोधित करताना, सिस्टर व्हाइट देवाच्या स्वभावातील त्या गुणधर्मांचा समावेश करतात, जो हे दर्शवितो की देव आज्ञाभंग करणाऱ्यांचा न्याय तिसऱ्या व चौथ्या पिढीत करतो. म्हणून त्या दुसऱ्या आज्ञेशी थेट संबंधित असलेले सत्य समाविष्ट करतात; हीच ती आज्ञा आहे जी अहारोन व यारोबाम यांच्या सुवर्ण-वत्सांप्रमाणे मूर्तीच्या उपासनेला मनाई करते.

“आणि त्याने आपल्या कंबरेजवळ लेखकाची दवात असलेल्या तागाचे वस्त्र परिधान केलेल्या त्या मनुष्याला हाक मारली; आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, शहराच्या मध्यातून, म्हणजे यरुशलेमच्या मध्यातून जा, आणि जे पुरुष त्याच्या मध्यात केल्या जाणाऱ्या सर्व घृणास्पद गोष्टींमुळे उसासे टाकतात व आक्रोश करतात, त्यांच्या कपाळांवर एक खूण कर. आणि इतरांना तो माझ्या ऐकण्यात म्हणाला, त्याच्या मागून शहरातून जा, आणि प्रहार करा; तुमच्या डोळ्यांनी दया दाखवू नका, आणि करुणा बाळगू नका: वृद्ध व तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—सर्वांचा पूर्णतः संहार करा; परंतु ज्याच्यावर ती खूण आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. मग त्यांनी घरासमोर असलेल्या वयोवृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.”

“येशू स्वर्गीय पवित्रस्थानातील करुणासन सोडून सूडाच्या वस्त्रे परिधान करण्यास आणि ज्यांनी देवाने त्यांना दिलेल्या प्रकाशाला प्रतिसाद दिला नाही अशांवर न्यायाच्या स्वरूपात आपला क्रोध ओतण्यास निघाले आहेत. ‘दुष्ट कृत्याविरुद्धचा दंड त्वरित केला जात नाही, म्हणून मनुष्यपुत्रांची मने दुष्कर्म करण्यास पूर्णपणे प्रवृत्त होतात.’ प्रभूने त्यांच्याविषयी दाखविलेल्या सहनशीलतेने आणि दीर्घ संयमाने मृदू होण्याऐवजी, जे देवाचे भय बाळगत नाहीत आणि सत्यावर प्रेम करित नाहीत, ते आपल्या दुष्ट मार्गात आपली मने अधिक कठोर करतात. परंतु देवाच्या सहनशीलतेलाही मर्यादा आहेत, आणि पुष्कळ जण या सीमा ओलांडत आहेत. त्यांनी कृपेच्या मर्यादा अतिक्रान्त केल्या आहेत, आणि म्हणून देवाने हस्तक्षेप करून आपल्या स्वतःच्या सन्मानाचे समर्थन केले पाहिजे.”

अमोरी लोकांविषयी परमेश्वर म्हणाला: ‘चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरी लोकांचे अधर्म अजून परिपूर्ण झालेले नाही.’ जरी ही जात आपल्या मूर्तिपूजा व भ्रष्टतेमुळे विशेषत्वाने ठळक दिसत होती, तरी तिने आपल्या अधर्माचा प्याला अद्याप पूर्ण भरलेला नव्हता, आणि देव तिच्या संपूर्ण नाशाची आज्ञा देणार नव्हता. लोकांनी दैवी सामर्थ्य स्पष्ट रीतीने प्रकट झालेले पाहावे, जेणेकरून त्यांना कोणतेही निमित्त उरणार नाही. करुणामय सृष्टिकर्ता त्यांच्या अधर्माला चौथ्या पिढीपर्यंत सहन करण्यास इच्छुक होता. त्यानंतर, जर त्यांच्या स्थितीत काहीही चांगला बदल दिसला नाही, तर त्याच्यावर त्याचे न्यायनिवाडे कोसळणार होते.

“अचूक अचूकतेने अनंत परमेश्वर अजूनही सर्व राष्ट्रांशी हिशेब ठेवून आहे. त्याची कृपा पश्चात्तापाच्या आवाहनांसह अर्पिली जात असताना हा हिशेब खुला राहिल; परंतु जेव्हा त्या नोंदी देवाने निश्चित केलेल्या एका ठराविक मर्यादेपर्यंत पोहोचतील, तेव्हा त्याच्या क्रोधाची सेवा आरंभ होते. हिशेब बंद केला जातो. दैवी सहनशीलता समाप्त होते. त्यांच्या वतीने कृपेची याचना पुढे राहात नाही.”

“भविष्यवक्त्याने युगानुयुगे पुढे पाहताना हा काळ आपल्या दृष्टिपुढे उभा पाहिला होता. या युगातील राष्ट्रे अभूतपूर्व कृपादानांची लाभार्थी ठरली आहेत. स्वर्गातील आशीर्वादांपैकी सर्वोत्तम आशीर्वाद त्यांना देण्यात आले आहेत; परंतु वाढता अभिमान, लोभ, मूर्तिपूजा, देवाविषयी तुच्छताभाव, आणि नीच कृतघ्नता ही त्यांच्या विरोधात नोंदविली गेली आहेत. ते त्वरेने देवाबरोबरचा आपला हिशोब पूर्णत्वास नेत आहेत.”

“परंतु जी गोष्ट मला थरथर कापण्यास लावते ती ही आहे की ज्यांना सर्वांत मोठा प्रकाश व विशेषाधिकार लाभले होते, तेच प्रचलित अधर्माने कलुषित झाले आहेत. त्यांच्या सभोवतालच्या अन्यायी लोकांच्या प्रभावाखाली, सत्याची कबुली देणाऱ्यांपैकीही अनेक जण शीतळ झाले आहेत आणि दुष्टतेच्या प्रबळ प्रवाहाने खाली खेचले गेले आहेत. खऱ्या भक्तीभावावर व पावित्र्यावर सर्वत्र करण्यात येणारी निंदा, जे देवाशी निकट संबंध ठेवत नाहीत त्यांना त्यांच्या नियमशास्त्राविषयीची आपली आदरभावना गमावण्यास प्रवृत्त करते. जर ते प्रकाशानुसार चालत असते आणि अंतःकरणापासून सत्याचे पालन करीत असते, तर हा पवित्र नियम त्यांना अशा प्रकारे तुच्छ मानला जात असताना व बाजूला सारला जात असताना अधिकच मौल्यवान वाटला असता. देवाच्या नियमशास्त्राविषयीचा अनादर जितका अधिक स्पष्टपणे प्रकट होतो, तितकी त्याचे पालन करणाऱ्यांमध्ये आणि जगामध्ये असलेली विभाजनरेषा अधिक ठळक होत जाते. एका वर्गात दैवी आज्ञांवरील प्रेम वाढत जाते, जसे दुसऱ्या वर्गात त्यांच्याविषयीचा तिरस्कार वाढत जातो.”

“संकट त्वरेने जवळ येत आहे. झपाट्याने वाढत चाललेले आकडे दाखवितात की देवाच्या भेटीची वेळ जवळजवळ आली आहे. शिक्षा करण्यास अनिच्छुक असला तरी, तो शिक्षा करील, आणि ती लवकरच करील. जे प्रकाशात चालतात त्यांना येऊ घातलेल्या संकटाची चिन्हे दिसतील; परंतु त्यांनी नाशाची वाट शांतपणे, निष्काळजी अपेक्षेने पाहत बसू नये, आणि ‘भेटीच्या दिवशी देव आपल्या लोकांचे संरक्षण करील’ या समजुतीने स्वतःचे समाधान करून घेऊ नये. असे मुळीच नाही. त्यांनी हे ओळखले पाहिजे की इतरांना वाचविण्यासाठी परिश्रमपूर्वक कार्य करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे, आणि सहाय्यासाठी दृढ विश्वासाने देवाकडे पाहिले पाहिजे. ‘नीतिमान मनुष्याची परिणामकारक, उत्कट प्रार्थना फार सामर्थ्यवान ठरते.’”

“भक्तीचे खमीर पूर्णपणे आपली शक्ती गमावून बसलेले नाही. ज्या वेळी मंडळीचा धोका आणि खिन्नता अत्यंत मोठी असते, त्या वेळी प्रकाशात उभा असलेला तो लहान समुदाय देशात केल्या जाणाऱ्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकीत व विलाप करीत असेल. परंतु विशेषतः त्यांची प्रार्थना मंडळीच्या वतीने उंचावेल, कारण तिचे सदस्य जगाच्या रीतीप्रमाणे चालत आहेत.”

या विश्वासू थोडक्या लोकांच्या उत्कट प्रार्थना व्यर्थ जाणार नाहीत. प्रभू सूड उगविणारा म्हणून प्रकट होईल तेव्हा, तो त्या सर्वांचा संरक्षक म्हणूनही येईल ज्यांनी विश्वास त्याच्या शुद्धतेत जतन केला आहे आणि स्वतःस जगापासून निष्कलंक ठेवले आहे. ह्याच वेळी देवाने आपल्या निवडलेल्या लोकांचा न्याय करण्याचे वचन दिले आहे, जे रात्रंदिवस त्याच्याकडे आर्ततेने धावा करतात, जरी तो त्यांच्याविषयी दीर्घकाळ सहनशीलता दाखवीत असला तरी.

“आज्ञा अशी आहे: ‘शहराच्या मध्यातून, यरुशलेमच्या मध्यातून जा, आणि त्या पुरुषांच्या कपाळांवर खूण कर, जे त्याच्या मध्यात केली जाणाऱ्या सर्व घृणास्पद कृत्यांसाठी उसासे टाकतात व आक्रोश करतात.’ हे उसासे टाकणारे, आक्रोश करणारे लोक जीवनाचे वचन पुढे मांडत होते; त्यांनी ताडना दिली, सल्ला दिला, आणि विनवणी केली. काही जण, जे देवाचा अपमान करीत होते, त्यांनी पश्चात्ताप केला आणि आपली अंतःकरणे त्याच्यासमोर नम्र केली. परंतु परमेश्वराचे तेज झपाट्याने निघून गेले होते; जरी बरेच जण अजूनही धर्माचे बाह्य आचार चालू ठेवत होते, तरी त्याचे सामर्थ्य आणि त्याची उपस्थिती यांचा अभाव होता.” टेस्टिमोनीज, खंड ५, २०७-२१०.

यहेज्केलाने मांडून दिलेल्या शिक्कामोर्तबाच्या दर्शनाचे योग्य रीतीने विभाजन करण्यासाठी, अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्या समजून घेणे अत्यावश्यक आहे. आपण निवडलेला उतारा सिस्टर व्हाईट यांनी यहेज्केल अध्याय नऊचा थेट उल्लेख करून सुरू केला आहे, आणि आपण निवडलेला तो भाग यहेज्केल अध्याय नऊच्या थेट उल्लेखानेच समाप्त

होतो. त्या उताऱ्यात त्या यहेज्केलविषयी म्हणतात, “संदेष्ट्याने युगानुयुगे खाली पाहताना, हा काळ आपल्या दर्शनासमोर प्रस्तुत झालेला पाहिला.” यहेज्केलाने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या वेळी घडणाऱ्या परिस्थिती पाहिल्या.

मागील लेखात आपण भविष्यवाणीच्या आत्म्यातील तीन विशिष्ट उताऱ्यांच्या साहाय्याने हे ओळखले की यशयातील “एफ्राईमचे मद्यपी,” ज्यांची या उताऱ्यात “प्राचीन पुरुष” अशी ओळख दिली आहे, आणि जे दोन्ही उताऱ्यांत यरुशलेमच्या (अॅडव्हेंटिझमच्या) नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतात, ते हे पाहू शकत नाहीत की पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे देवाच्या सामर्थ्याचे एक महान प्रकटीकरण होणार आहे. या उताऱ्यात देवाच्या सामर्थ्याचे जे प्रकटीकरण ते पाहण्यास नकार देतात, तेच त्यांच्यावर येणाऱ्या दैवी न्यायाचा एक भाग म्हणून घडणार आहे; कारण असे नमूद केले आहे की, “लोकांनी दैवी सामर्थ्य स्पष्ट रीतीने प्रकट झालेले पाहावे, यासाठी की ते कोणत्याही सबबीवाचून राहावेत.”

लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझम ११ सप्टेंबर २००१ रोजी शिंपडण्यास आरंभ झालेल्या उत्तरवृष्टिचे प्रगटीकरण पाहण्यास नकार देते, परंतु शेवटच्या दिवसांत मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश पुन्हा दिला जाईल तेव्हा त्या वर्षावाचा परमोच्च बिंदू ते पाहतील. तो संदेश तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम आहे. ज्यांनी नुकतेच आपल्या मशीहाला क्रूसावर खिळले होते, त्या प्राचीन इस्राएलच्या नेतृत्वाने पेन्टेकोस्टच्या दिवशी पवित्र आत्मा ओतला जात असताना ते पाहिले नव्हते काय?

हा उतारा मंडळीची ओळख करून देतो; संदर्भानुसार यहेज्केल याने जिचे प्रतिनिधित्व यरुशलेम म्हणून केले आहे. तसेच मंडळीतील (यरुशलेममधील) सदस्यांची तुलना एका “लहान समूहाशी” केली आहे; ज्यांची ओळख “जे प्रकाशात चालतात” अशीही दिली आहे, आणि जे “विश्वासू थोडे” आहेत. बायबल शिकविते की “अनेक” जणांना बोलाविले जाते, परंतु “थोडे” निवडले जातात. या उताऱ्याचा विषय देवाचा तो क्रोधही समाविष्ट करतो, जो त्याच्या लोकांवर आणला जातो. लोकांनी आपला न्याय आपणावर स्वतःच ओढवून घेतला आहे, परंतु देव स्पष्टपणे यावर भर देतो की संहाराचे कार्य पूर्ण करणारे त्याचे देवदूतच आहेत. देव कधीही असत्य बोलत नाही, आणि मनुष्यांच्या अधर्माचे दंड तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत तोच भेट देतो, अशी त्याने प्रतिज्ञा केली आहे. न्यायाची अंमलबजावणी देवाव्यतिरिक्त इतर कोणालाही अर्पण करणे म्हणजे त्याच्या स्वभावाचा इन्कार करणे होय, आणि तो असत्यवादी आहे असे सूचित करणे होय.

या उताऱ्यात असे ओळखले जाते की जेव्हा यहेज्केलमधील संहार करणारे देवदूत यरुशलेममधून जाऊ लागतात, तेव्हाच, “त्याच्या क्रोधाची सेवा आरंभ होते.” देवाचा क्रोध यरुशलेमपासून आरंभ होतो, जी त्याची मंडळी आहे, म्हणजे लाओदिकेयन अॅडव्हेंटिझम.

कारण अशी वेळ आली आहे की न्यायनिवाडा देवाच्या घरापासून सुरू झाला पाहिजे; आणि जर तो प्रथम आपल्यापासून सुरू होत असेल, तर जे देवाच्या सुवातेचे पालन करीत नाहीत त्यांचा शेवट काय होईल? १ पेत्र ४:१७.

देवाचा कोप देवाच्या देवदूतांद्वारे पूर्ण केला जातो, आणि जेव्हा त्यांचे कार्य सुरू होते, तेव्हा त्यांना अशी आज्ञा दिली जाते: “प्रहार करा,” सर्वांवर, आणि “तुमच्या डोळ्यांनी दया दाखवू नका, आणि तुम्ही करुणा बाळगू नका: वृद्ध आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया—सर्वांचा संपूर्ण वध करा; परंतु ज्याच्यावर खूण आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा.” देवाचा कोप पवित्र देवदूतांद्वारे कार्यान्वित केला जातो, आणि येथे आम्ही ओळखून दाखवू इच्छितो तो मुद्दा असा आहे की देवाच्या कोपाच्या सेवाकार्याचा आरंभ चौथ्या पिढीत पूर्ण केला जातो.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

आणि परमेश्वराच्या यज्ञाच्या दिवशी असे होईल, की मी सरदारांना, राजाच्या पुत्रांना, आणि परकीय वस्त्रे परिधान करणाऱ्या सर्वांना शिक्षा करीन. त्याच दिवशी मी त्या सर्वांनाही शिक्षा करीन जे उंबरठ्यावरून उडी मारतात, जे आपल्या स्वाम्यांची घरे हिंसा व कपट यांनी भरतात. आणि त्या दिवशी असे होईल, परमेश्वर म्हणतो, की

मासे-द्वाराकडून आक्रोशाचा आवाज येईल, दुसऱ्या विभागातून विलाप ऐकू येईल, आणि डोंगरांकडून मोठा विध्वंसक गर्जना होईल. हे मकतेशचे रहिवाशांनो, विलाप करा; कारण सर्व व्यापारी लोक नष्ट झाले आहेत; चांदी वाहून नेणारे सर्वजण छाटून टाकले गेले आहेत. आणि त्या वेळी असे होईल, की मी दिवे घेऊन यरुशलेमची तपासणी करीन, आणि आपल्या गाळावर स्थिर बसलेल्या त्या मनुष्यांना शिक्षा करीन, जे आपल्या अंतःकरणात म्हणतात, परमेश्वर ना भले करील, ना वाईट करील. सफऱ्या 1:8-12.